

Workshop – Kanada

Experiential learning

Előadó: Steve Young

MEGTAPASZTALÁS

A tanulási környezetet a mindenkori hóviszonyok határozzák meg. Az aznapi hóminőséget (friss porhó, jeges, ratrakolt kemény vagy kása) vegyük figyelembe a tanulási környezet kialakításához. Alapvető, hogy a tanítványokat megismertessük a különböző hófajtákon alkalmazandó különböző technikákkal. Az oktató feladata az aktuális témakör kiválasztása és egy feladat meghatározása az alábbi módon:

Tegyünk fel egy kérdést úgy, hogy a tanítványt vonjuk be a saját síelésének az értékelésébe. A saját síelésére adott visszajelzése segítségünkre lesz annak a megítélésében, hogy mennyire sajátította el a tanultakat.

Például kezdjük azzal, hogy „Érezzük meg a nyomást a sarkunkon az ív végén (a kikormányzás alatt) és mondd meg, hogy érzed-e hogy a sí élét, érzed-e hogy a sínek van-e tartása a hóban?” A válaszból megtudhatjuk, hogy szükséges-e a további instrukció az adott feladathoz, vagy továbblépetünk.

VISSZAJELZÉS

A tanítvány a feladat végrehajtása közben visszajelzést/választ ad magának az előzetesen feltett kérdés alapján. Eközben az oktatónak figyelnie kell a tanítványt, és értékelnie, hogy sikerült-e végrehajtania a meghatározott feladatot.

FELFOGÁS

Miközben a tanítvány a feladat végrehajtását követően szavakba önti, amit érzett, az oktatónak figyelmesen kell hallgatnia őt annak érdekében, hogy pontosan összehasonlítsa a hallottakat a látottakkal. Ez az egyik legfontosabb tevékenység az oktató feladatai között. A tanítvány és az saját észleléseink összehasonlításával egyértelművé tehetjük a tanítvány számára, hogy mi az, amit jól csinál és mi az, amin változtatnia kell. Ez alapján a tanítvány a későbbiek során képessé válik az önálló gyakorlásra is.

KÍSÉRLETEZÉS:

Az oktató feladata a tanítvány értékelése a saját megfigyelése és a tanítvány szóbeli visszajelzése alapján. Az oktatónak kell tudnia megítélni, mikor érkeznek el a kísérletezés ideje. A kísérletezéshez változtathatunk a sebességen, átmehetünk más, nehezebb terepre, vagy egyszerűen változtathatunk az ívhosszon/az ív alakján. Kulcsfontosságú felismernünk, hogy mikor léphetünk tovább a tanítvánnyal. Minden esetben olyan feladatot adjunk, amit a tanítvány magabiztosan végre tud hajtani. Hallgassuk meg, és alaposan figyeljünk oda arra, amit mond. Nehezebbítsük a feladaton, ha már jól megy az előző és teljesen érthető a tanítvány számára.

Próbáljuk ki ezt a módszert és figyeljük meg, hogy mit hoz ki a tanítványokból!

(A beszámoló az alábbi szakcikk magyar szaknyelvre történt adaptálásával készült. Forrás: <https://www.csiaontario.com/app/uploads/2014/07/SkiPro-Ontario-Winter-2015-Web-Edition.pdf>)

Video a workshopról: <https://www.youtube.com/watch?v=c7wftzPhwV0&list=UUqfRxHq-2Gqem66yhxjwJag&index=26>

Szubjektív értékelés:

Steve a kanadai csapat „hangulatfelelőse” volt egész héten. Magával ragadó személyisége nyilvánvaló elkötelezettségére, barátságos stílusára és a szerénységére épült. A workshop alatt végig türelmesen, didaktikusan magyarázott, számtalanszor elismételve a kulcsfogalmakat, amelyek kezdőbetűit rendre a hóba rajzolta a síbotjával. A workshop mégsem volt vontatott, viszonylag sokat sieltünk, az elején csapatban, később párban, majd önállóan is. Szerintem a hazai síoktatásba a „Tapasztalati tanulás” bemutatott módszertana változtatás nélkül beépíthető. Főleg kis létszámú felnőtt csoportok esetében tartom hasznosnak. Nagy előnye a módszernek, hogy bármilyen körülmények között, akár egy elméleti előadáson is alkalmazható.

Steve Young - CSIA 4, CSCF 2, High Performance Team Member, Interski Team 2015